

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XII. ÉVFOLYAM 5. SZÁM

2019. MÁJUS

ÁRA: 200 FT

www.martinus.hu

ÍM, A VIRÁGOK DÍSZLENEK
MÁRIA-HÓ FÖLÉBREDETT
AZÉRT, AMIT NEKÜNK HOZOTT
AZZAL KEDVESKEDÜNK NEKED
ELÓTTED LEBORULVA ITT
NEKED NYÚJTJUK VIRÁGAIT
ANYÁNK, KEGYES ANYÁNK LÉGY, OH MÁRIA
ANYÁNK, KEGYES ANYÁNK LÉGY, OH MÁRIA!

MÁJUSI MÁRIA-ÁJTATOSSÁG

(AZ 1920-BAN KIADOTT

OFFICIUM DIVINUM SZERINT)

Nagypéntek. Kereszthódolat. Óriszentpéter

Nagypéntek. Keresztút. Miród-forrás

Nagycsütörtök. Lábmosás szertartása. Zalaegerszeg

Krisztus feltámadt! Alleluja!

Nagypéntek - nagyszombat. Szentsír. Jánosháza

Nagycsütörtök. Olajszentelés. Szombathely

Nagyszombat. Tűzszentelés. Vasvár

Virágvasárnap. Barkaszentelés. Bázakerettye

Nagyszombat. Feltámadási körmenet. Letenye

Húsvét ünnepe egyházmegyénkben

A QR-kód videóban húsvéti ének és gondolatok.

Martinus www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye hivatalos lapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Déri Péter, Fábián Tamás, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Salamon Viktória • **Nyomdai kivitelezés:** Z-Rox Nyugat Kft.
• **Kiadó:** Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Dr. Perger Gyula • **ISSN 2060-145X** • Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

Megújulás Krisztusban

Márciusban tartotta első ülését a Pasztorális Tanács, hogy segítse a Szombathelyi Egyházmegye jövőjét formálni. Milyen lesz ez a jövő? Mi a szerepe ebben a papoknak, világi híveknek, és mi múlik ezen? Interjú dr. Kürnyek Róbert atyával, pasztorális helynökkel.

Március 24-én ülésezett a Pasztorális Tanács Szombathelyen. Kezdjük azzal, hogy mi a tanács feladata, kik a tagjai?
A pasztorális tanács a megyéspüspök mellett működő testület, amely az egyházmegye lelki életének kialakításában és irányításában nyújt segítséget. Nem döntéshozó, hanem tanácsadó testület, amelyben lelkipásztorok, szerzetesek és világi hívők egyaránt helyet kaptak. Tagjait a főpásztor nevezte ki. Helyet kaptak benne az egyes lelkipásztori területek püspöki megbízottjai és az ő munkatársaik.

A megyéspüspököknek számos egyéb tanácsadó testület is segítséget nyújt az egyházmegye ügyeinek intézésében, a tervezésben. Miben sajátos a szerepköre a Pasztorális Tanácsnak?
A pasztorális tanács az egyházmegyében és a plébániákon előforduló lelki helyzetekre és eseményekre összpontosít. Ötleket ad és lehetőségeket kínál fel, amelyeket a helyi körülményekre alkalmazva szabadon használhatnak a lelkipásztorok, a közösségek és mindenki, aki számára fontos egy közösség lelki élete.

Egyházmegyénk életének megújítását milyen területeken képzelik el?
Püspök atyától azt az első feladatot kaptuk, hogy készítsük el egyházmegyénk pasztorális tervét. Ez a terv 5-7 éves időtartamra vonatkozóan tűz ki majd célokat és meghatározza ezek megvalósításának útját is. Így minden helyi közösség segítséget kap ahhoz, hogy lelki ügyekben is az egyházmegye nagy közösségének részeként tudjon élni és tervezni.

Hogyan képzeljük el az egyházmegye lelkiségi életét 5-10 éves távlatban?
Egy ilyen gyorsan változó világban talán nehezebb tünik a több évre való tervezés. Úgy látom, hogy kiemelten fontosak lesznek a kisközösségek és az egyes korcsoportok, illetve életállapotok szerinti közösségek, amelyeken keresztül nagyon konkrétá válik majd az Egyházhhoz való tartozás. A világi hívők tanúságtétele és felelőssége pedig egyre nagyobb teret fog kapni.

A témák meghatározása után mi a további teendő?
A pasztorális tanácsban munkacsoportokat hoztunk létre, amelyek felveszik a kapcsolatot a témájukhoz tartozó plébániai közösségekkel. Ötleket és javaslatokat fognak majd tőlük kérni meghatározott szempontok alapján. Ezt követően elkészítenek egy munkadokumentumot, amelyet majd szintén az adott területhez tartozó közösségek véleményezhetnek. Ezt követően kerül majd a munkaanyag a pasztorális tanács és a főpásztor elé.

A tanács munkájának akkor lesz értelme, ha a kidolgozott javaslatok meg is valósulnak. Gyakran itt a legnagyobb probléma: a szükséges teendők felismerésre kerülnek, megfogalmazódnak javaslatok, de azokból nem lesz semmi. Ön szerint mi kell ahhoz, hogy megvalósításra kerüljenek a javaslatokban foglaltak?
Egyrészt annak felismerése, hogy a nyitottság egyúttal annak a lehetőségnek a megragadása, amelyet a Szentlélek ad nekünk itt és most. Azért is szeretnénk a legszélesebb körben előkészíteni és megvitatni a tervezetet, hogy biztosak legyünk abban, hogy a Jóisten akaratát tesszük és az ő iránymutatását követjük. Ha ez megvan, a megvalósításban is segíteni fog. Emellett persze igyekszünk a munkánkat megismertetni és lelkesíteni is mind a lelkipásztorokat, mind pedig a világi hívőket.

Napjaink egyik fontos feladata a hívek megszólítása, buzdítása, hogy vegyenek részt aktívan az egyház életében, feladataiban. Ez lenne a hosszú távú eredménye a tanács által kidolgozott javaslatoknak?
Mindenképpen ez lenne az egyik eredménye. De a megújuló, lélek szerint élő, befogadó és lelkiekre összpontosító plébániai közösségek kialakulása és a személyes hit megújulása és megerősödése lenne a legszebb gyümölcse munkánknak.

Molnár Péter

Gyermekeket mindenáron?

A Katolikus Egyház szempontjai a mesterséges megtermékenyítésről

Mit tehet egy hívő házaspár, ha természetes úton nem születik gyermeke? Fel kell adnia az álmait, vagy megoldást jelenthet a mesterséges megtermékenyítés? És ha ez ellentétes az Egyház tanításával? Vagy mégsem? Egy nehéz és napjainkban egyre több házaspárt érintő kérdés, a mesterséges megtermékenyítés kapcsán ismertette a Katolikus Egyház álláspontját Dr. Monostori László atya egy szombathelyi előadásán.

Három szempontot említett, ami alapján a Katolikus Egyház eldönti, hogy egy mesterséges megtermékenyítési eljárást erkölcsileg elfogadottnak tekint-e, avagy sem. Melyek ezek?

Az első az életvédelem szempontja. Ez azt jelenti, hogy az, hogy egy házaspárban ott van a vágy, hogy gyermeket szeretne, önmagában nem jogosítja fel arra, hogy ezért mindent megtegyen, ugyanis más életeteket soha nem szabad kioltani. De még messzebből indulnék és arra az ősi elvre hivatkoznék, amely azt mondja, hogy a cél nem szentesíti az eszközt. (Példa: jó cél a szegényeket segíteni, de biztosan rossz eszköz ehhez egy bankrablás kivitelezése.) Tehát hiába jó az, amire vágyom, nem mindegy, hogy milyen eszközöket használok hozzá. A másik igazság ezzel kapcsolatban az, hogy nem minden, ami technikailag lehetséges, erkölcsileg megengedett. Ott a kísértés: ezt már megoldotta a tudomány, miért ne használnánk? De figyeljünk oda: ez erkölcsileg rendben van? És itt jön be az életvédelem kérdése: nem helyes, ha embriók meghalnak azért, hogy más megszülethessen.

A második a családok egységének védelme. Ez azt jelenti, hogyha egy heterológ mesterséges megtermékenyítési eljárás során egy harmadik vagy akár negyedik személy ivarsejt adományozás révén bejut a házastárs intim kapcsolatába, az komoly konfliktusokhoz vezethet. Ez nem szolgálja a családok egységét.

A harmadik szempont, hogy a szexuális egyesülést és az utódnemzést nem szabad szétválasztani. Amikor a fogamzásgátlásról és a családtervezésről beszélünk, látjuk, hogy nem szabad csak az egyesülést hangsúlyozni utódnemzés nélkül. A mesterséges megtermékenyítésnél pont az ellenkezője a helyzet: az sem helyes, ha az utódnemzést emeljük ki és elmarad az egyesülés. A Jóisten úgy teremtett minket, hogy ez a kettő együvé tartozik. Az utódnemzésben a házastársak valódi munkatársai lehetnek Istennek: ez óriási áldás és kegyelem, hiszen a szexuális egyesülés révén Isten teremtő művében vesznek részt. Isten úgy teremtett meg minket, hogy a teremtés a szexuális egyesülés révén jöjjön létre, ami egyszerre önátadás, egyszerre örömszerzés és egyszerre az élet továbbadása.

A hívek mennyire ismerik ezeket az elveket?

Óriási a tudatlanság. Vannak olyan híveink, akik el is zárkoznak attól, hogy foglalkozzanak az Egyház tanításával. Azt mondják: mit beszélnek nekünk erről a papok, hiszen ők úgymint cölibátusban élnek, nekik nincs családjuk, nem értenek hozzá. Ilyenkor meg szoktam kérdezni, hogy jó, de valamelyik egyházi tanítóhivatali dokumentumot elolvastát-e, hogy ilyen markáns véleménye van? A válasz szinte mindig az, hogy nem. Van egy másik csoport, akik ártatlanul tudatlanok: egyszerűen nem néznek utána, vagy nem foglalkoznak a kérdéssel, nem is tudják, hogy ezzel foglalkozni kellene. És persze vannak olyanok, akik utánanéznének, utánaolvasnak, megkérdezik a papokat: a szentgyónásban, a lelkiezésben is előkerülnek ezek a témák. Nekik tudunk abban segíteni, hogy megfontolt és jó döntést hozzanak a lelkiismeretük alapján.

Az előadásában említette, hogy van olyan mesterséges megtermékenyítési módszer, amelyet az Egyház elfogad.

Nem igaz, hogy az összes mesterséges megtermékenyítési módszer rossz. Ha a megtermékenyítés ugyanis homológ módon történik, tehát nincs ivarsejt adományozás harmadik vagy negyedik személytől, és mindez a testen belül megy végbe, tehát nem választódik el az egyesüléstől, akkor a módszer rendben van. Ilyen pl. az LTOT (Low Tubal Ovum Transfer), amely során az egyesülés előtt az orvos, hormonális előkészítést követően, a nő szervezetén belül a petesejtet úgy pozícionálja, hogy minél nagyobb legyen az egyesülés után a megtermékenyítés valószínűsége. Ez is egy mesterséges módszer, hiszen akár tablettákat, akár invazív eljárást is bevetve jutnak el idáig a párok, de mégsem aggályos, hiszen semmi olyan dolog nem történik ebben, ami erkölcsileg kifogásolható lenne. Valódi gyógyításról, segítségről van szó, ahol az említett három szempont érvényesül: az életet védjük, a család egysége megmarad, az utódnemzés és az egyesülés nem választódik szét.

Egy másik módszer, amit ajánlani szoktam, a NAPRO technológia. Ez elérhető Magyarországon is, a családtervező.hu illetve a termékenyvag.hu oldalakon keresztül. Ez egy olyan eljárás, ami önmegfigyelésen alapul, és egy hosszabb diagnosztikai szakaszt követően a gyógyításra irányul, nem pedig a probléma megkerülésére. Tehát nem arról van szó, hogyha testen belül nem sikerül a fogamzás, akkor lombikban hozunk létre gyermeket, hanem arról, hogy nézzük meg, hogy mi a probléma, miért nem jön össze a gyermek, és akkor ott gyógyítsunk, ahol erre szükség van. Ez egy orvosilag elismert és nagy hatásfokkal, sok sikerrel működő eljárás. Egy adatot hadd mondjak: azok a párok, akiknek a lombik nem hozott eredményt, és elmentek NAPRO-ra, 20-30%-ban babájuk született a NAPRO-nak köszönhetően. Ismétlem, sikertelen lombik után.

És mi a helyzet azokkal a házaspárokkal, akiknél így sem születhet gyermek? Marad az örökbefogadás és mondjanak le a saját gyerekekről?

Meggyőződésem, hogy ha a gyermekre úgy tekintünk, mint önmegvalósításunk eszközére vagy vágyaink tárgyára, eleve rossz úton járunk. A gyermek Isten ajándéka, akit elfogadni tudunk. Nem létezik olyan, hogy gyermekhez való jog. Ugyanakkor, ha minden – erkölcsileg megengedhető – próbálkozás után sem adja meg Isten a gyermekáldást, joggal érezhetünk szomorúságot vagy lehetünk dühösek. Könnyű akkor szeretni Istent, amikor minden rendben van, amikor gond nélküli az életünk, de a hitünket a nehéz helyzetek próbálják ki igazán, amikor nem minden úgy történik, ahogyan elterveztük, amire vágytunk. Tudunk-e ilyenkor is hinni, bízni Istenben? Tudjuk-e azt mondani, hogy fáj a meddőség, de én akkor is szeretlek Uram és hiszek benned?

A gyermektelen párok sokféle módon szolgálhatják az Istent, és ennek valóban egyik módja az örökbefogadás. Árva vagy elhagyott gyerekekről gondoskodni, és sajátként felnevelni őket, a szeretet és nagylelkűség egyik legnagyobb megnyilvánulása.

Az előadásában kerülte a bűn kifejezés használatát, de itt felteszem a kérdést: bűn-e a mesterséges megtermékenyítés nem egyházi elfogadott módszereiben való részvétel?

Az emberölés mindig bűn, de az Egyház tanításainak tudatos figyelmen kívül hagyása úgyszintén – nyilván eltérő mértékben. Hangsúlyozni szeretném azonban azt, hogy azon túl, hogy objektíve mindenképp bűnről beszélünk, egy erkölcsi cselekedet szubjektív megítélésakor feltétlen figyelembe kell veyük, hogy az illető mennyire tudja, mennyire akarva és mennyire szabadon cselekedett. Ezek a körülmények lényegesen csökkenthetik a felelősségét.

Ami biztos: bármilyen módszerrel is született meg egy gyermek, Isten szereti őt, és még ha egy erkölcsileg kifogásolható módszer segítségével is kezdődött meg az élete, nagy balgaság és teljesen helytelen volna őt emiatt bűnösnek titulálni. Arról ugyanis, hogy hogyan született meg, ő tehet a legkevésbé.

Előadásában említette, hogy örülne, ha létrejöhetne egy olyan központ hazánkban, ahol a termékenységi problémával küzdő házaspárok a Katolikus Egyház által is elfogadott és támogatott módszerekről információhoz juthatnának, egyáltalán beszélgethetnek erről a témáról. Miért nincs még ez a központ?

Azt én is látom, hogy a probléma óriási, igény van rá, hiszen sajnos egyre többen küzdenek a meddőséggel. Úgy vélem, a Katolikus Egyháznak feladata, hogy segítsen ezeknek a pároknak. Lehet ezt az egyéni lelki vezetés szintjén, lehet ezt a szentgyónásban, de a leghatásosabb mégis az lenne, ha létezne egy olyan katolikus intézet, ahová ha bemegy egy pár, amely termékenységi problémákkal küzd, biztos lehet benne, hogy ott olyan módszereket és csak olyan módszereket ajánlanak neki, amelyek egységben vannak a Katolikus Egyház tanításával. Nagy álmom, hogy legyen egy ilyen intézet. Nyilván ehhez rengeteg pénz, szakember és sok kitartás kell.

Molnár Péter

A magyar társadalom erkölcsi válsága sok tekintetben a családeshzmény válságára vezethető vissza. Mindent meg kell tehát tennünk a család központi szerepének helyreállításáért. Erre az új Alaptörvény is feljogosít bennünket, amely „családban” gondolkodik. De mint keresztényeknek ugyanilyen alapkötelesség számunkra a család védelme és megerősítése. Erre szeretnék kísérletet tenni a következőkben.

Egy híres nevelő írja: „Ha lehetséges lenne, hogy lányainkat és fiainkat azzal óvjuk meg sok bajtól, hogy hallgatásba burkolózunk és szemet hunyunk, sok szülő boldog lenne. De boldogtalanok, mert akkor hallgatnak, és ott csukják be szemüket, ahol leginkább szólniuk kellene.” Különösen érvényes ez a tanácsstalanság a szexuális nevelés kérdésében. A szülők kerülnek a „kényes kérdéseket”, halogadják, hogy nemi kérdésekről szóljanak otthon, aminek az a vége, hogy gyermekek az „utcaról” szerzik be – sokszor útszéli kifejezésekbe csomagolva – információit a két nem találkozásáról, és helytelen irányba fejlődik, kicsúszik a szülők keze közül. Különösen vallásos szülők számára jelent problémát: mit mondjanak, hogyan adjanak felvilágosítást anélkül, hogy ártanak a gyermeki léleknek. Mikor, mennyit mondjanak, és hogyan mondják azt? Hitünk milyen szempontokat nyújt a családon belüli szexuális neveléshez?

A lelkipásztorok ugyanilyen tanácsstalánok. A szülőkből felgyülemlő kérdések bennük még élesebben vetődnek fel: milyen elvi alaptól kiindulva szóljanak a szexualitásról, hogyan segíthetik a fiatalokat anélkül, hogy mereven elítélnék őket, mit adjanak útravalóul a jegyeseknek, milyen tanácsot adjanak a problémáikkal hozzájuk forduló szülőknek? A két kérdéskör – a szülő és a pedagógus nevelői munkája – ezen a ponton találkozik. Elsősorban a pedagógus szemszögéből szeretném áttekinteni: akár az iskolában, akár a hitoktatásban hogyan segíthetjük a keresztény családokat a szexuális nevelés kérdésében.

A pedagógusokban, szülőkből élő tanácsstalanság legfőbb oka az elvi alapok tisztázatlansága. Először azt szeretném elmondani, ami nem lehet kiindulópont. Az már világos mindenki előtt, hogy a manicheus ízű testellenesség – ami sokszor kísértett az évszázadok során keresztény kultúrkörben is – nem lehet helyes kiindulópont a szexuális ne-

velésben. Egyre inkább átmege a hívó köztudatba a tárgyilagossági szentírásutatásnak az a felfedezése is, hogy a „test” és „lélek” biblikus fogalma nem azonos az antik görög test-lélek kettősséggel (amely pedig a hagyományos szexuális nevelés alapjait nagyrészt megszabta). A Szent Pál-i „testi” és „lelki ember” nem más, mint a megváltatlan, illetve megváltott ember, tehát a metafizikai dualizmusból nem vezethető le közvetlenül, hogy e téren mi a helyes és mi nem.

Nem tűnik helyesnek az a kiindulópont sem, hogy ki kell irtanunk magunkból mindent, ami ösztönös, így a nemi ösztönt is. Nemi ösztön emlegetése, „ösztönösségre” épített nemi felfogás annál is inkább kérdéses, mert a modern lélektani kutatások szerint az emberi nemiség alapvetően különbözik az állatokétól: nem mereven kötött, programvezérelt, nyers ösztön (Instinkt), csupán lazább, kötetlen késztetés (Trieb), amelyben a lelki folyamatok legalább olyan szerepet játszanak, mint a testiek. Nem igazolható tehát az az eljárás, hogy mint állatias, alantas elemet, eleve rossz szemmel nézzük az egész szexualitást. Egyáltalán nem tűnik helyesnek, ha félünk tőle, ha viszolygva szólunk róla, ha titokzatos dolgot, tabut csinálunk belőle, egyszóval, ha ellennevelésben merül ki minden tevékenységünk.

Úgy tűnik tehát, hogy a szexuális etika hagyományos kiindulópontjai legalábbis nem elégségesek. Nagy hiba lenne azonban, ha ezeket felcserélnénk más, ma divatos elméletekkel.

Joggal írja Andrew Greely: a szexualitásnak „erkölcsi megítéléstől független” megközelítése „csak egy csim-

pánznak segítene, de nem egy embernek”, mert az ember nem szakítható ki a társas kapcsolatból. A merőben „humanisztikus” vagy lélektani jelszavak mögé bűvő szexuálmorál – mint Bertrand Russel („szexuális területen ugyanúgy nem szabad korlátokat felállítani, mint a táplálkozás területén”) – képtelenségekhez vezet: a pohárvíz-elmélethez és az orgazmus-ideológiához; ez a szeretet nélküli, társas vonatkozásától megfosztott „szex” azonban már embertelen.

Cselényi István Gábor
görögkatolikus pap, Hajdúdorogi Főegyházmege

A házasságra nevelés lépései Kiút a tanácsstalanságból

Déri Péter - Mindszenty József élete

Ettől a hónaptól új sorozatot indítunk, amelyben olvasóink Mindszenty bíboros életét ismerhetik meg Déri Péter írásain keresztül. Az első részben a gyermekkoráról lesz szó.

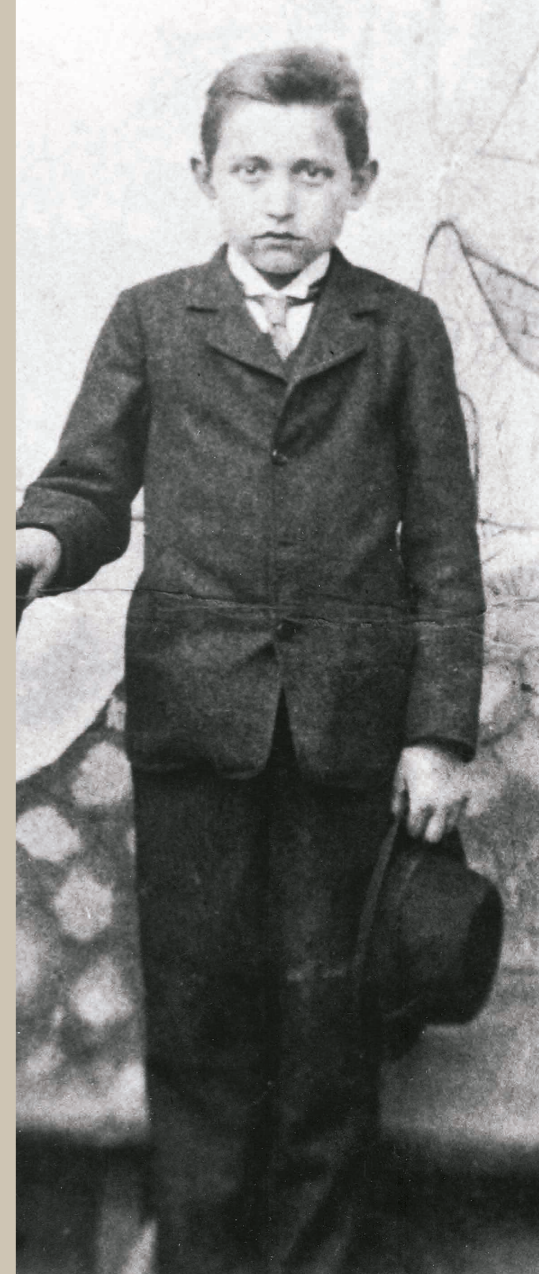
1892. március 29-én látta meg a napvilágot a Vasi Hegyhát kis falujában Mindszenty (Pehm) József. Édesapja, Pehm János már fiatalon községbíró, majd pedig közgyám lett Csehimindszenten, az egyházközségben pedig négy évtizeden keresztül egyházközségi és iskolaszéki elnök volt. Édesanyja, Kovács Borbála egy nagyon jólelkű és eszes falusi asszony volt. Hatan voltak testvérek, akik közül egy fiú nyolc éves korában, az ikrek pedig egészen kicsi korukban meghaltak.

József volt az elsőszülött, akit nagyon vártak és szerettek is a szülei. Édesanyja csodálatos légkört alakított ki a családban, ahol az Istenbe vetett mély hiten alapult minden, és ez adta a nehézségek közepette nekik a reményt és a megerősítést. Úgy nevelte gyermekeit, hogyha meghallják az esti harangszót, akkor fussanak be hozzá a konyhába, hogy együtt tudjanak imádkozni az elhunytakért és együtt köszönjék meg a Szűzanyának a napi segítségét, közbenjárását.

A vacsorák után az édesapja ölébe vette fiát és úgy mesélt neki a magyar történelem nagyjairól, hőseiről és szentjeiről. Ezek a mesék és igaz történetek olyan mélyen beleivódtak a gyermek emlékezetébe, hogy később papként és püspökként is szívesen beleszólt azokat beszédeibe.

Szülei a jó Isten ajándékának tekintették gyermekeiket, ezért mindegyiket még a születése napján megkereszteltették, hogy a keresztségben minél előbb az Isten gyermekeivé is váljanak. A Bíboros mindig hálával gondolt szülei gondoskodására, különösen a vallásos nevelésre. Minden vasár- és ünnepnap mentek a szentmisére, és amikor nagyobbacska volt, akkor ministrált is a szentmiséken. Örült, hogy az Úrnak szolgálhat, bár kezdetben még segítségre szorult, ilyenkor az édesanya sűgött neki a padból, hogy mikor mit kell csinálni a latin nyelvű misén.

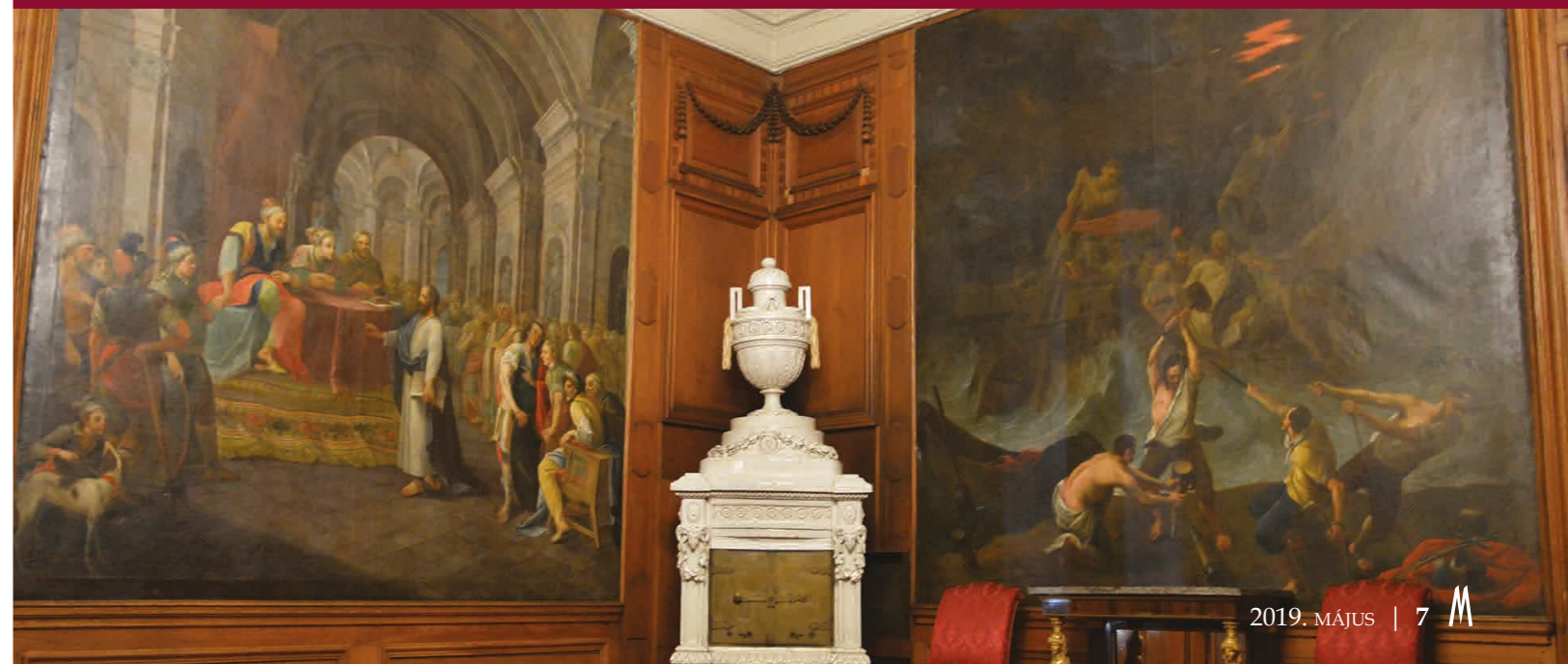
Szorgalmas, segítőkész és fogékony gyermek volt, aki örömmel segített szüleinek a ház körüli teendőkből, de szívesen kivette részét a szőlőben végzett munkából is.

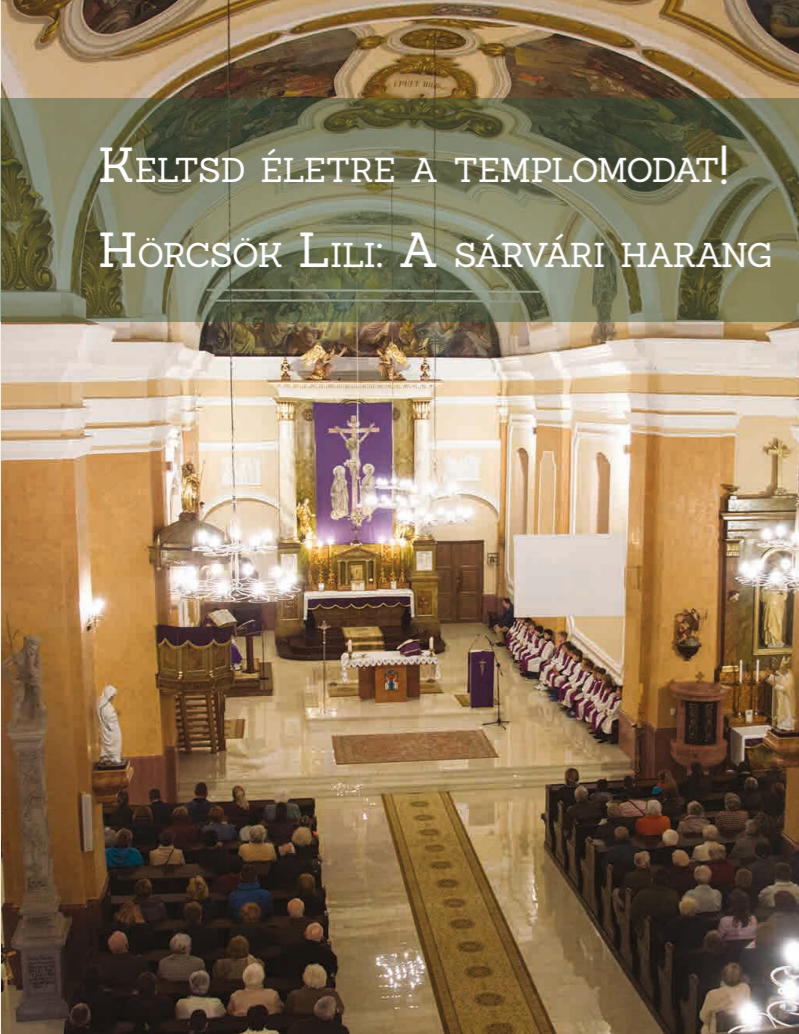
Régi szépségükben a Szent Pál terem festményei

Tarr György restaurátor munkájának köszönhetően a Szent Pál terem festményei visszanyerték eredeti szépségüket.

A QR-kódban található videóban megmutatjuk a megújult képeket.

KELTSD ÉLETRE A TEMPLOMODAT! HÖRCSÖK LILI: A SÁRVÁRI HARANG

Sárosváron egy éjjel viharos szél fújt, és a Kossuth téren álló Szent László-templom falai is beleremegtek a zajba. Egy fenyőfa, ami már régóta az épület mellett állt, nem bírta tovább, és kínjában eldőlt: rá a templom tornyában lévő harangra. A harang hatalmas robajjal zuhant le, de senki sem tudta, hogy hova.

Viszont a templomban lévő szentek szobrai életre keltek ebben a pillanatban. Mária, Szent László és az angyalok hirtelen magasztalni kezdték hangosan az eget, az ég Urát.

-Halleluja, dicsőség az Istennek!- kiáltották egyszerre. Nem tudták, hogy miért elevedtek meg. Egymást nézgettek, méricskéltek. Így egy időben Szent László még nem találkozott Máriával és az angyalokkal.

- Én ismerlek titeket, Mária, és titeket, angyalok, de hadd mutakozzam be nektek: ennek a sárosvári templomnak a védőszentje vagyok, Szent László. Egykor ezt énekelték rólam:

*„Üdvöz légy, kegyelmes Szent László király,
Magyarországnak édes oltalma,
Szent királyok közt drágalátos gyöngy,
Csillagok között fényességes csillag.”*

- Igen, lovagkirály voltam! Sok csodát kapcsolnak a nevemhez a magyarok. Szerettek, mert megvédtem őket a külső támadásoktól pl. a tatárdúlástól - fejezte be lelkes beszédét Szent László.

-De nem szeretném, ha azt gondolnátok, hogy beképzelt vagyok. Inkább gondoljuk át, hogyan tudjuk holnapra visszatenni a harangot, hiszen délelőtt a Szent László Katolikus Általános Iskola tanévnyitó ünnepsége lesz.

Mária megszólalt:

*- Kedves László! Előbb keressük meg!
- Merre induljunk? -kérdezték egyszerre az angyalok.
- Repüljetek felfelé, mint a drónok! - javasolta László.
- Nézzetek körül a Nádasy-vár udvarában, aztán a Várparkban!
- Elrepüljünk az Arborétum felé is? - tudakozódtak a szárnyas élőlények.*

*- Persze! - kiáltotta Mária lelkesen.
- Mindent alaposan kutassatok át Sárosváron, hiszen itt a központban kell lennie.*

Az angyalok kisuhantak az utcára, a térre, a várba, az arborétumba, még a Nagyposta előtt is elrepültek: nem találták sehol a harangot. Csalódottan szálltak vissza a templomba, ahol már várta őket Szűz Mária és Szent László.

- Nem lesz holnap ényítő, ha nincs harangzúgás, ami hívja a gyerekeket! - mondták rémüldözve egymásnak.

- De igen! Lesz! - kiáltott fel hirtelen egy távolinak tűnő hang. Mindenki odanézett a hang irányába: hát a Prágai Kis Jézus szobra szólalt meg, akit eddig senki nem vett észre. A kallódó gyermekekért és a családjaikért szoktak imádkozni hozzá ebben a templomban minden hónap végén.

- Én tudom, hogy hol van a harang: a sekrestye mögött, és egy hatalmas bokorba zuhant bele. Azért nem láthattátok kedves angyalok. Menjetek, és hozzátok be! - rendelkezett a kis Jézus.

Együtt szaladtak a templom mögé, és örömmel emelték a magasba a templom harangját. Könnyedén illeszkedett a megszokott helyére a hatalmas tárgy. A megelevenedett szobrok elégedetten foglalták el helyüket újra a templom kis állványain.

Másnap csengő-bongó harangszó hívta az iskolás gyerekeket és családjaikat a reggeli Veni Sanctéra. Senki sem sejtette, hogy mennyi jötevő veszi őket körül...

A Magyar Kurír meseíró-pályázatot hirdetett általános iskolások számára, hogy Berg Judit „A holló gyűrűje” című meseregénye nyomán keltsék életre a templomukban szereplő ábrázolásokat. A Szombathelyi Egyházmegyéből is számos pályamű érkezett. Hörcsök Lili, a sárosvári Szent László Katolikus Általános Iskola 5.a. osztályos tanulójának írását olvashatják.

Megújult a sárosvári Szent László-templom belső tere

Negyven év telt el azóta, hogy a templomban utoljára belső munkálatokat, javításokat végeztek. Új gránitlapozást kapott a teljes padlózat, a templombelsőt lezáró kovácsoltvas rácsszerkezetet eltávolították, elektronikus térfigyelő és lézeres jelzőrendszert telepítettek, festettek, modernizálták a világítást és a hangosítást is.

A QR-kódban található videóban Wimmer Roland sárosvári plébános beszél a munkálatokról.

Mi leszek, ha pap leszek?

A Szombathelyi Egyházmegye idén is várja azoknak a fiataloknak a jelentkezését, akik hívást éreznek magukban a papság iránt. A Győri Szeminárium szombathelyi egyházmegyes kispapjai adnak bátorítást.

Bodorkós Áron: II. évfolyam

Honnan is jött a papi hivatásom? A papi hivatásom magját, ha nevezhetem így, még Hencz Ernő atyától kaptam kis-koromban. Az ezüst miséjét ünnepeltük Pusztacsatáron, s tiszteletére egy előadással készültünk, ahol verset mondtam fel neki. A versre pontosan nem emlékszem, de az egyik versszakban volt egy részlet, ami így hangzott: „és akik követnek téged”. Mikor ehhez a részhez értem akkor Ernő atya hirtelen félbeszakította a versmondásomat, s következőket mondta nekem: „Áron! És én azt szeretném, hogy kövess engem!”. Természetesen ez még nem készített arra, hogy papként folytassam az életem. Vagy mégis? Jelenleg a győri szeminárium másodéves papnövendéke vagyok. Ahogy mondani szokták Isten útjai kifürkészhetetlenek, de a célja mindig egy, bárhogyan is döntünk: megtaláljuk a boldogságunkat az életben. Én eddig még nem bántam meg a döntésemet.

Rákos József: I. évfolyam

Rákos József vagyok, egyházmegyénk elsőéves kispapja. 1999-ben születtem Körmenden. Középkolai tanulmányaimat a Körmendi Kölcsey Ferenc Gimnáziumban végeztem, jelenleg a Győri Szemináriumban tanulok. Hivatásom „magja”, már gyermekkoromban elvetődött, de ez az érzés, hogy Isten engem a papságra hív, csak bérmálásom előtt pár hónappal tudatosult bennem, de az igent csak később mertem kimondani.

Sokan megkérdezik, hogy miért szeretnél pap lenni, hiszen oly sok nehézséggel jár. Igen, sajnos nem vonzó ma sokak számára a papi hivatás, de hála Istennek, hogy vannak előttem jó papi példák, akik támogattak és támogatnak életpéldájukkal abban, hogy helyesen járjam az Isten által kijelölt utat. Bízom abban, hogy rádöbbenünk végre arra, hogy az Egyház jövője a közösségekben rejlik, de itt nem csak a papságnak van és lesz jelentős szerepe, hanem a híveknek is. Nagyon remélem, hogy magyar szentjeink és boldogjaink tisztelete újra felvirágozik, mert ők az élő példát adták élénk, hogy igenis lehetséges az életszentség elérése, legyünk akármilyen élethelyzetben, mindig törekednünk kell az életszentségre.

Óra Krisztián Római levél

Húsvéti szemeket....

Kedves Olvasó! Mindnyájan átéltek a nagybőjti készülést és megváltásunk nagy ünnepét, a húsvétot, de változott valami az életünkben? Többnyire minden maradt a régi: ugyanazok a nehéz helyzetek, életkörülmények, bűnök, rossz döntések. Változhat egyáltalán valami?

Nagyon tetszik Salamon király történetében, amikor lehetőséget kap Istentől, hogy bármit kér, megkapja. Mit kér Salamon? Nem gazdagságot, hatalmat, egészséget; hanem bölcsességet, bölcs látást, miszerint az igazság és boldogság útján tudja vezetni saját és népe életét.

Jézus biztat mindnyájunkat: Kérjétek és kaptok! Mit kérnél most azért, hogy valami jobbra forduljon, megváltozzon az életedben? Kérhetsz bármit, kérhetsz szíved mélyéből! Részemről, most nem kérnék egyebet, mint húsvéti szemeket.

A földi, a régi szememmel megpillantok egy nagy nyomorúságot, egy hajléktalant, egy gyógyíthatatlan beteget, egy reménytelen helyzetet, egy lehetetlen embert; összeszorul a szívem, mert nem tudom megoldani az életét, nincs válaszom a problémára; hiányzik a hitem, a bátorságom, hogy valamit tegyek, hogy elinduljak. Ilyenkor a hit szeme nélkül, értelmetlen lenne minden, leverten vonulnék tovább.

Azonban látni kezdek a hit szemével! Én nem tudok mit tenni, de a feltámadt, köztünk élő Jézus tud: Ő nem feledkezik el soha senkiről; Ő hallja a szegény, a nyomorult kiáltását; Ő szeretetével általam nem is sejtett módokon, eszközökkel munkálkodik mindnyájunk földi és égi boldogságáért.

Kérhetsz bármit, akár húsvéti szemeket is...

Krisztus számít Rád!

Sorozatunkban olyan embereket és példájukat szeretnénk bemutatni az olvasóknak, akik ösztönzést adnak arra, hogy mindenki bátran vállaljon feladatot saját egyházközségében, hiszen Krisztus mindenkire számít. Elsőként dr. Berdál Mária celldömölki sebésszel készítettünk interjút, aki a celldömölki Mária Rádió önkéntese (is).

Celldömölkön születtem, majd 3 éves koromban szüleimmel kiköltöztünk Kemenespálfára a nagyszüleimhez. Egy kicsi, de vallásos katolikus falu volt. Én beleszülettem a hit gyakorlásába, de ez az 50-60-as években nem volt egyszerű dolog. Pécssett végeztem az orvosi egyetemen, majd miután férjhez mentem visszakérültem Celldömölkre. És bár belgyógyász szerettem volna lenni, de csak a sebészen kaptam állást a Celldömölki kórházban. A hitemet végig megtartottam.

Hogyan csöppent bele a Mária Rádió munkájába?

Ezt egy kicsit messzebből kell kezdenem. 1992-ben cursillót végeztem, ami megváltoztatta az életem. Ott döböntem rá, hogy a Jóisten nem volt a hétköznapijaimban élő módon jelen. Bár tanultam hittant, vasárnap jártunk templomba, Istenről való tudásom egy gyermek szintjén megrekedt. Ezért beiratkoztam a Szombathelyi Egyházmegye 3 éves teológiai tanfolyamára. A cursillon volt egy fontos gondolat, amit ma is szívemben őrzök: Krisztus számít Rád! Emiatt vállaltam a celldömölki cursillo csoport vezetését, részt vettem a karitás csoport megalapításában és amikor 7 évvel ezelőtt a helyi Mária Rádió elindult, felkértek önkéntesnek, félve, de szívesen jöttem szolgálni.

Mi itt a feladata a rádióban?

Hétfőnként délután 16 órától 18 óráig vagyok a rádióban mint műsorvezető. Műsorismertetés, műsorok levezetése, élő imafogadás, élő rózsafüzér levezetése. És a szentmise felkonferálása. Élő beszélgetéseket nem vezetek, de alanya már voltam. Ami különlegessége a hétfői adásnak az 17 órától az élő imaszándék fogadás. Azaz közvetlenül betelefonálhatnak az emberek és elmondhatják, hogy miért

imádkozzunk. És 17.15-től ezekre a szándékokra imádkozzuk a rózsafüzért. Ebben nagy öröm is van, hiszen aki telefonál, elmondja örömet, bánatát. Mi pedig igyekszünk beszélgetni velük és örömeinkben, fájdalmukban osztozni.

Mit jelent Önnek a rádió?

Ma már a Mária Rádió nélkül nem is tudnám elképzelni az életem. Azért is vállaltam el ezt a feladatot, mert úgy éreztem, hogy egy ilyen kisvárosban ahol az embert ismerik, ott nem szabad eltitkolni, hogy mi hiszünk Istenben. Sőt, minden lehetőséget meg kell ragadni, hogy a hitünket megvalljuk. Ahol és amikor, ahogy lehetséges, ott meg kell szólalni. És hitelesnek lenni. Én mondhatnék akármi szépet és jót, de ha a hétköznapi életben búskomor, pesszimista ember lennék, vagy a hivatásomat nem hittel végezném, nem lennék hiteles.

Egészen másképp szólok a betegekhez, mint 20 éve a cursillo elvégzése előtt. Ma már úgy kelek fel, úgy indulok dolgozni, hogy: Uram! Itt a kezem, a lábam, a szemem, a fülem, segíts, hogy úgy nézzek mindenkire, ahogy Terád néznék. És használd fel a mosolyom, könnyem, számat, kezemet, hogy úgy tudjak gyógyítani, mintha Te gyógyítanál. Légy Bennem, legyek a Te gyógyító eszközöd.

Mivel biztatna másokat, hogy vállaljanak feladatokat egyházközségeikben?

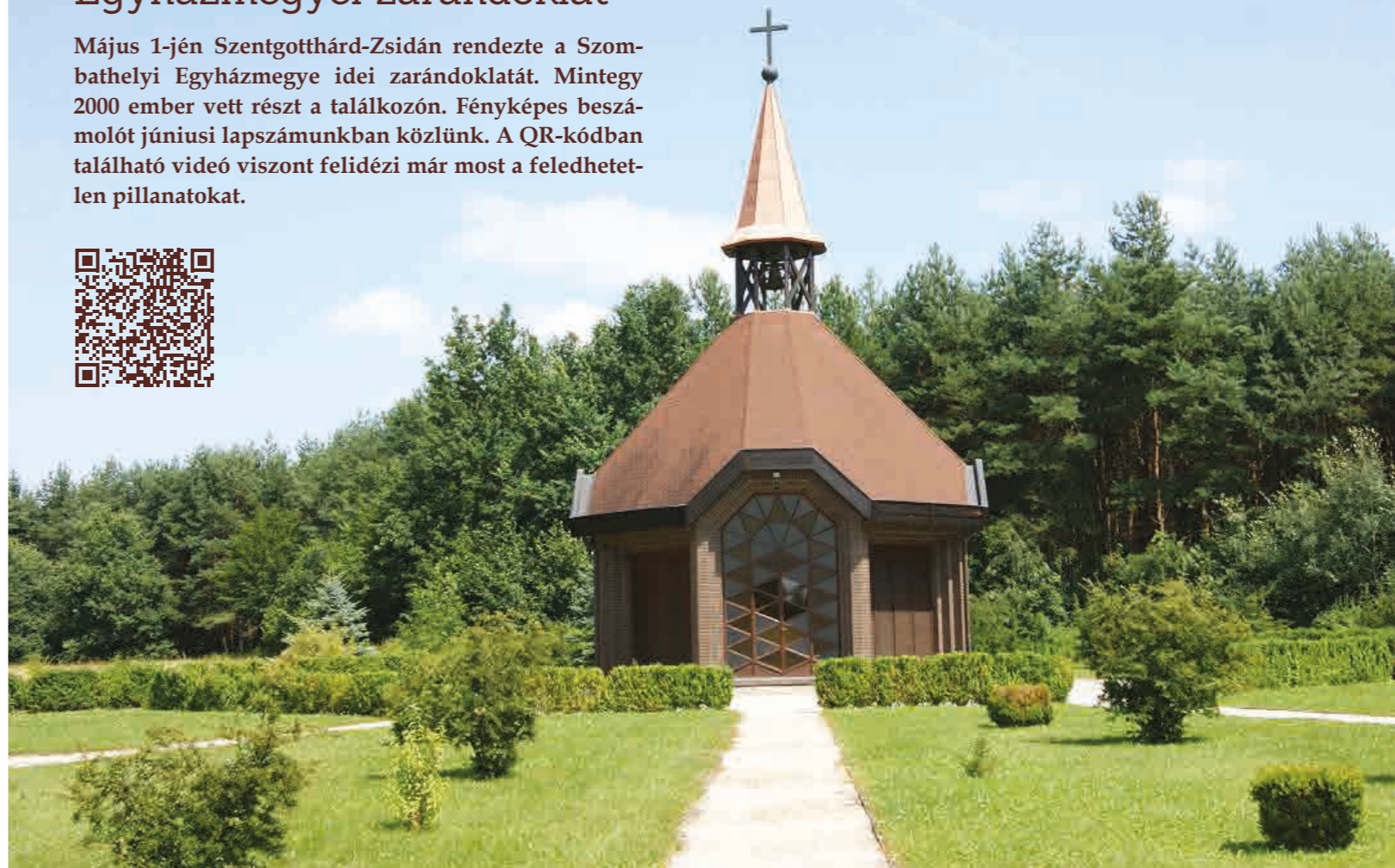
Én miért csinálom? Mert jó örömet okozni. Ezért is biztatom más is, hogy vállaljanak feladatokat az Egyházban, az egyházközségeikben, mert szegényebb az élete, ha nem szolgál másokat. Lehet, hogy félelemből, lehet, hogy kényelemből nem vállal valaki feladatot. De több az öröme, ha csinál valamit, mint amennyi fáradságot jelent egy-egy elfoglaltság. És ami a vezérmondatom: Krisztus számít Rád! Ez mindannyiunkra érvényes. Van értelme, mert Istennek szolgálni nagy öröm. Ez adja az emberi élet értelmét.

Molnár Péter

Szolgálat közben dr. Berdál Mária (balra) és segítője Orbán Dóra, a Szent Benedek Katolikus Általános Iskola 7. osztályos tanulója

Egyházmegyei zarándoklat

Május 1-jén Szentgotthárd-Zsidán rendezte a Szombathelyi Egyházmegye idei zarándoklatát. Mintegy 2000 ember vett részt a találkozón. Fényképes beszámolót júniusi lapszámunkban közlünk. A QR-kódban található videó viszont felidézi már most a feledhetetlen pillanatokot.

Húsvéti ajándék a levéltárból

A Szombathelyi Egyházmegyei Levéltár az elmúlt években számos papi hagyatékkal és plébániai levéltárral gazdagodott. Az iratanyagok levéltári felülvizsgálata és rendezése során sok papi és szerzetesi emléklap került elő, amelyekből külön gyűjteményt hoztak létre. A munka egyben része volt a készülő egyházmegyei papi névtár előmunkálatainak is, ugyanis az emléklapok értékes információk hordozói és több esetben az újmisési jelmondatokat is tartalmazzák.

A gyűjtemény papi és püspöki szentelési emléklapokat, valamint újmisési, ezüst-, arany-, gyémánt- és vasmisési lapokat, továbbá gyászlapokat tartalmaz egyházi közösségek, valamint területi szempontok szerint csoportosítva alfabetikus rendben. A szerzetesek esetében első- és örökfogadalmas szentképek is kerültek a gyűjteménybe.

A szövegeket általában szentképek hátoldalára nyomtatták vagy írták, így az azonos eseményre vonatkozó, és azonos szövegű emléklapokból azokat a példányokat is megőriztük, amelynek az előlapján eltérő volt a szentkép.

Az emléklapok kutatására és másolat készítésére a levéltár nyitva tartási idejében van lehetőség.

Az Egyházmegyei Levéltár munkatársai hálás köszönettel fogadják további felajánlásokat és adományokat is ömlesztett, vagy a jegyzék alapján szelektált formában is.

Brenner János újmisési emléklapja

Személyi változások a Szombathelyi Egyházmegyében

Dr. Székely János megyéspüspök atya évközbéli papi áthelyezésekről döntött. Ennek értelmében **Haller László** atyát 2019. március 27-ei hatállyal betegszabadságra engedte, felmentve a Pákai Plébánia vezetése alól. Ugyancsak betegszabadságra küldte április 28-ai hatállyal **Rimfel Ferenc** atyát, felmentve a Szentgotthárdi Plébánia vezetése alól.

A főpásztor buzdítja a paptestvéreket, hogy „testvérként” imádkozzanak a betegeskedő atyáért, ezt kéri a hívektől is, hogy mihamarabb gyógyulást nyerjenek, és visszatérhessenek az aktív papi státuszba.

Április 28-ával **Németh Csaba** atya eddigi kőszegi káplán plébánosi kinevezést kapott Pákára, **Bodorkós Imre** atya szentgotthárdi plébános lett, a Jánosházi Plébánia vezetését pedig **Tokár János OFM** atyára bízta. Neki lelkipásztori kisegítője **Németh Imre OFM** atya lett. Kőszegre **Heiter Róbert Gottfried** atya került káplánnak, az új szentgotthárdi káplán pedig **Kaszás Csaba** atya lett.

Martinus exclusive KONCERTEK

A SZOMBATHELYI SZÉKESEGYHÁZBAN ÉS A PÜSPÖKI PALOTÁBAN

A Martinus Orgonafesztiválra és a Koncertekre a jegyek megvásárolhatók 2018. december 11-től a Látogatóközpontban. A Martinus Orgonafesztiválra 1500 Ft, A Martinus Exclusive Koncertekre a Püspöki Palotában és a Martinus Koncertre a Székesegyházban 2500 Ft áron kaphatók.

ÁPRILIS
23
KEDD
19.30

„BAROKK DIALÓGUS” -
Szilágyi Dóra (barokk hegedűs)
és Fábri Flóra (csembalós) estje

Martinus Exclusive koncertek
Püspöki Palota, Díszterem

MÁJUS
7
KEDD
19.30

A SZÉPIRÓ-DÍJAS (2018)
MOLNÁR KRISZTINA RITA ESTJE

Martinus Exclusive koncertek
Püspöki Palota, Díszterem

MÁJUS
14
KEDD
20.00

SOÓS JÁNOS ÉS PASS RÓBERT
ORGONA ÉS TROMBITA ESTJE

Martinus Orgonafesztivál,
Székesegyház

MÁJUS
21
KEDD
20.00

KISS ZSOLT, A PANNONHALMI
APÁTSÁG ORGANISTÁJÁNAK
HANGVERSENYE

Martinus Orgonafesztivál, Székesegyház

MÁJUS
28
KEDD
20.00

LAKNER-BOGNÁR ANDRÁS
ORGONAESTJE

Martinus Orgonafesztivál, Székesegyház

JÚNIUS
4
KEDD
20.00

SZENT EFRÉM FÉRFI KAR
HANGVERSENYE

Martinus koncertek, Székesegyház

A Szentatya májusi imaszándéka

Imádkozzunk az afrikai
Egyházért, hogy elkötelezett
tagjain keresztül az egység
kovászává váljon Afrika
népei között, és a remény jele
lehesen e földrész számára.